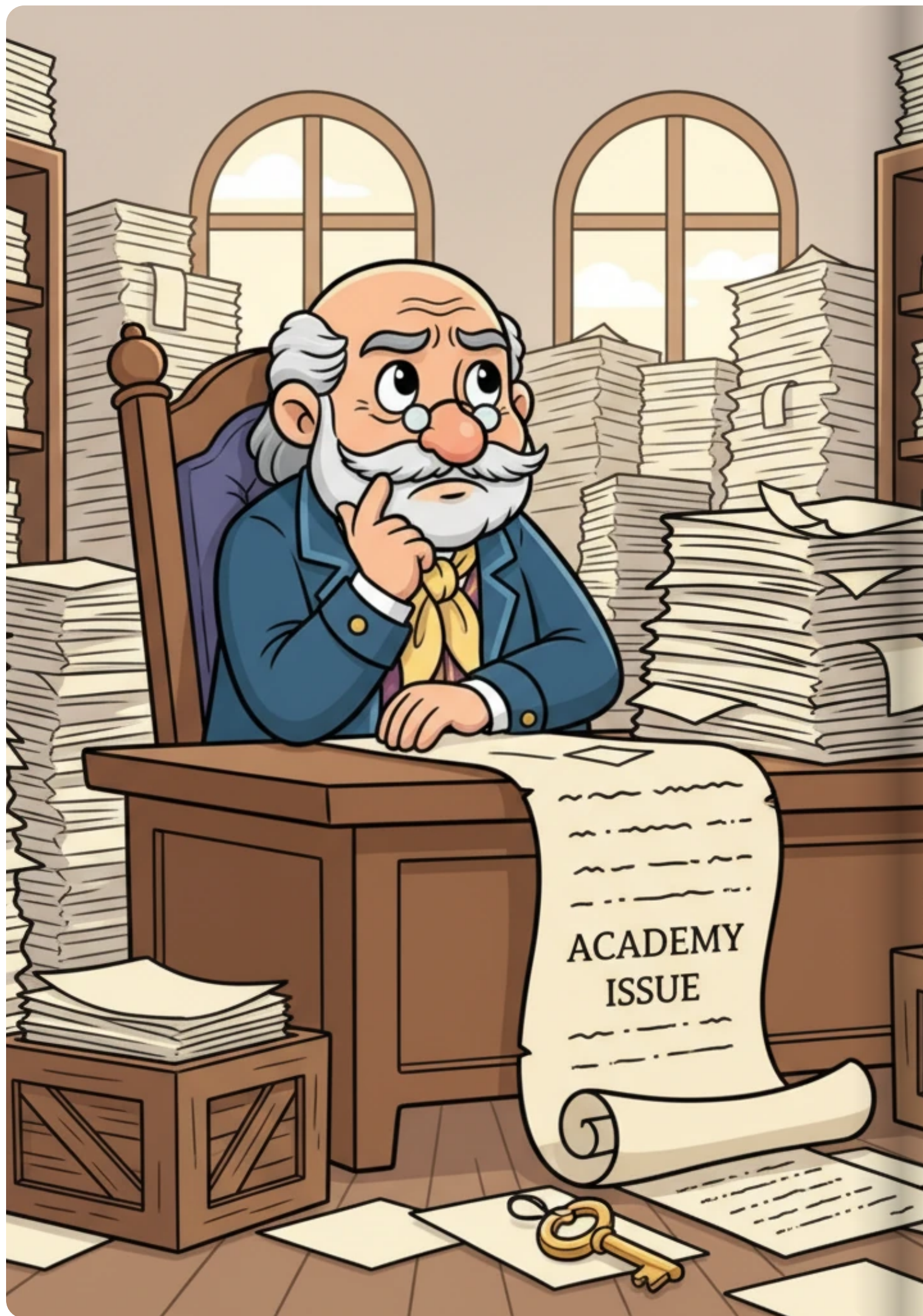

Ang Malaking Desisyon ni Don Custodio

Teacher Christine

Sa isang malaking silid na puno ng matataas na tumpok ng mga papel, si Don Custodio ay nakaupo sa kanyang upuan, nakakunot ang noo. Ang usapin ukol sa akademya ng salitang Kastila ay nakalatag sa kanyang mesa, isang malaking hamon na kailangan niyang lutasin. Napabuntong-hininga siya, alam niyang nasa kanyang mga kamay ang mahalagang pasya.

Kilala si Don Custodio sa buong Maynila bilang si 'Buena Tinta,' isang taong pinupuri ng marami sa lipunan. Ipinagmamalaki niya ang kanyang abalang buhay at ang kanyang matalinong isip, kahit na madalas ay kulang siya sa tunay na kaalaman. Nakangiti siya habang pinupuri ng mga tao, pakiramdam ay napakahalaga niya.

Noong isang araw, bumalik siya mula sa Espanya, kung saan walang sinumang pumansin sa kanya dahil sa kakulangan niya sa pinag-aralan. Nagtago siya sa isang sulok, pakiramdam ay maliit at hindi mahalaga. Ang kanyang malaking ngiti ay nawala, napalitan ng pagkadismaya.

Ngunit pagbalik sa Pilipinas, nagbago ang lahat! Nagmagaling siya sa mga Pilipino, nagkukuwento ng mga kunwaring magagandang karanasan sa Madrid. Ipinagyayabang niya ang kanyang mga 'kaalaman' at 'karanasan' na tila ba siya ang pinakamatalinong tao sa mundo.

Sa kanyang tahanan, nagmistula siyang isang amo at tagapagtanggol, palaging nagbibigay ng mga utos sa kanyang mga tauhan. Naniniwala siya na mayroong ipinanganak upang mag-utos at ang iba ay upang sumunod lamang. Malaki ang kanyang boses at iginagalang siya ng lahat, o sa tingin niya ay iginagalang siya.

Sa kanyang isipan, ang mga Pilipino ay ipinanganak upang maging utusan, at kailangang palaging pagsabihan na sila ay para lamang sa gayong tungkulin. Ipinapakita niya ang kanyang pagiging dominante sa pamamagitan ng pagturo-turo at pagtaas ng boses. Para sa kanya, ang kanyang desisyon ay palaging tama.

Upang makapagdesisyon sa usapin ng akademya, nagpakita si Don Custodio ng labis na pag-iisip. Kinamot niya ang kanyang ulo, naglakad-lakad sa kanyang silid, at nag-iisip nang malalim (o nagpapanggap na nag-iisip nang malalim). Gusto niyang ipakita na pinag-iisipan niyang mabuti ang bawat anggulo.

Kahit hindi siya gaanong nagbabasa ng mga libro o nagkukonsulta sa mga eksperto, tinitiyak ni Don Custodio na magmukhang abala. Nagpapatawag siya ng mga miting at nagtatanong ng mga bagay na alam na niya ang sagot. Ang kanyang silid ay puno ng mga ginupit na balita at mga lumang dokumento, na tila ba pinag-aaralan niya ang lahat.

Pagkatapos ng labinlimang araw, biglang nagliwanag ang mukha ni Don Custodio! Nakagawa na siya ng kanyang pasya, at sa tingin niya ay ito ang pinakamahusay na desisyon sa lahat. Ngumiti siya nang malapad, pakiramdam ay isa siyang henyo sa paglutas ng problema.

Handa na si Don Custodio na ipaalam ang kanyang desisyon sa lahat ng tao. Nakatayo siya sa isang entablado, may hawak na roll ng papel na tila ba isang mahalagang proklamasyon. Naghihintay ang mga tao, sabik na marinig ang pasya ng sikat na si 'Buena Tinta'.